

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 69Ek/2094/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123384518
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123384518.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598 v konaní zast.: JUDr. Katarínou Hegedüsovou, advokátkou so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. A. XX, XXX XX C. A., o vymoženie peňažnej pohľadávky vo výške 178,20 EUR s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/2094/2023 zo dňa 5. marca 2024, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

II. Oprávnenému sa nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/2094/2023 zo dňa 5. 3. 2024 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Dňa 5.3.2024 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 69Ek/2094/2023, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 1, 2, 3 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) aj uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie a návrh na zastavenie exekúcie sa posudzuje v čase od začatia exekučného konania, t. j. dňom v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie namietať skutočnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu. Tieto skutočnosti mal namietať v konaní základnom a ak tak opomenul, nie je mu poskytnutá ochrana v exekučnom konaní. Súčasne uviedla, že povinný sa domáha zastavenia exekúcie z dôvodu, že proti rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 7Csp/81/2019 zo dňa 13.11.2019 podal odvolanie, a Krajský súd Košice rozsudok prvostupňového súdu zrušil, tým pádom sa nestal právoplatným a vykonateľným exekučným titulom. Súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou v tejto súvislosti uviedol, že dňa 19.01.2024 požiadal Krajský súd Košice, aby mu doručil spis sp. zn. 6CoCsp/42/2020 zo dňa 29.06.2020 z dôvodu rozhodovania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Vyžiadaný spis bol súdu doručený dňa 12.02.2024. Z predložených listín mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za preukázané, že Krajský súd Košice dňa 29.06.2020 sp. zn. 6CoCsp/42/2020 odmietol odvolanie povinného a z toho dôvodu rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 7Csp/81/2019 sa stal dňa 12.2.2020 právoplatným a dňa 18.02.2020 nadobudol vykonateľnosť. Teda tvrdenie povinného, že Krajský súd Košice rozsudok okresného súdu Michalovce zrušil sa nezakladá na pravde. Na základe uvedeného mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za to, že rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 13.11.2019, sp. zn. 7Csp/81/2019 je spôsobilým exekučným titulom a námietku povinného považuje za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené

skutočnosti preto dospel súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote na pošte sťažnosť a navrhol, aby súd napadnuté uznesenie zo dňa 5.3.2024 zrušil.

4. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že povinnosťou súdu v každom štádiu exekučného konania je skúmať neprijateľné zmluvné podmienky, čo vo vydanom uznesení vyššieho súdneho úradníka z 5.3.2024 neobsahuje žiaden zo 17 bodov odôvodnenia. V súvislosti s bodom 14 napadnutého uznesenia uviedol, že odmietnutie odvolania Krajským súdom z 29.6.2020 mu nikdy nebolo doručené, čo povinný a ani Krajský súd Košice, či prvostupňový súd Michalovce doručenie odmietnutia ničím nepreukázal. Ďalej poukázal na ust. § 24 ods. 1 zákona č. 71/1976 Z.z.. Následne zopakoval, že uznesenie (rozsudok) Krajského súdu sp. zn. 6CoCsp/42/2020 z 29.6.2020 – odmietnutie dovolania povinnej – mu nikdy nebolo doručené do vlastných rúk a ani nikoho poveril prebráním zásielok znejúcich na jeho meno do vlastných rúk. Vo zvyšnej časti sťažnosti poukazuje povinný na niektoré body rozsudku Súdneho dvora (ôsma komora) z 20. septembra 2018, EOS KSI Slovensko, s.r.o. proti D. E. a F. E., C/448/2017, tiež vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa María Mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, ako aj vo veci C-243/08 zo dňa 04.06.2009 Pannon CSM Zrt. c/a G. H. I., ako aj rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 17. mája 2022 SPV Project 1503 Srl a Dobank SpA proti YB a Banco di Desio e della Brianza SpA a i. proti YX a ZW ohľadne výkladu smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a domáha sa ex offo prieskumu týchto podmienok.

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 30.4.2024 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami ako aj s dôvodmi uvádzaných v podaní povinného, ktoré uvádza vo svojej sťažnosti. Oprávnený si súčasne dovoľuje uviesť, že jeho pohľadávka nie je do dnešného dňa uhradená v celom rozsahu. V zmysle uvedeného má oprávnený za to, že berúc do úvahy ustanovenia Exekučného poriadku týkajúce sa podania a odôvodnenia sťažnosti, sťažnosť povinného nespĺňajú zákonom ustanovené podmienky a z toho dôvodu nie je daný dôvod na to, aby mu súd vyhovel a exekúciu zastavil. Oprávnený sa stotožňuje s uznesením súdu, ktorým rozhodol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 14.08.2023, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade predloženého exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 7Csp/81/2019 zo dňa 13.11.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 18.02.2020, dňa 30.08.2023 poverenie na vykonanie exekúcie

súdnemu exekútorovi D. F. C. (412EX 638/2023). Dňa 21.09.2023 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnila. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia v bodoch 13 – 17. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti povinného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

15. Základnou námietkou, ktorou povinný odôvodňuje svoju sťažnosť je jeho tvrdenie, že v základnom konaní boli porušené jeho procesné práva, lebo odmietnutie jeho odvolania Krajským súdom z 29.6.2020 mu nikdy nebolo doručené do vlastných rúk. V tejto súvislosti sudca nahliadol do zapožičaného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Csp/81/2019 a zistil, že na č.l. 81 predmetného spisu je úprava, aby sa rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach doručilo účastníkom konania/ich právnym zástupcom. Na ďalšej strane spisu sa nachádza Informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu, podľa ktorého predmetná zásielka bola povinnému doručená do vlastných rúk dňa 15.07.2020. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti (dôkazy preukazujúce doručenie rozhodnutia) a za použitia § 111 ods. 1 CSP (v zmysle ktorého údaje v doručení sa považujú za pravdivé, ak nie je preukázaný opak. Doručenie je verejnou listinou.) je potrebné skonštatovať, ani uvedená námietka vznesená povinným až v podanej sťažnosti nemá váhu zvrátiť sťažnosťou napádané rozhodnutie. Vyššia súdna úradníčka preto správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietla.

16. Sudca v tejto súvislosti súčasne uvádza, že exekučné konanie je konaním vykonávacím, v ktorom súd musí vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa len vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť. Inými slovami, exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že povinnými vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

17. Právoplatné súdne rozhodnutie tak musí exekučný súd rešpektovať. V tomto konaní je exekučným titulom rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Csp/81/2019 zo dňa 13. 11. 2019 vydaný sudcom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.2.2020. Preto v tejto súvislosti sudca pripomína povinnému, že zjednocujúce stanovisko pléna Ústavného súdu SR, sp. zn. PLz. ÚS 1/2022 zo dňa 15.06.2022, na ktoré okrem iných rozhodnutí poukázal povinný v podanej sťažnosti nie je možné vo veci aplikovať, nakoľko predloženým exekučným titulom je rozhodnutie vydané sudcom, preto neboli naplnené predpoklady uvedené v zjednocujúcom stanovisku pléna Ústavného súdu SR, a teda v exekučnom konaní nie je možnosť opätovne skúmať právoplatné a vykonateľné exekučné tituly, ako aj zmluvné podmienky, ktoré už boli preskúmané sudcom Okresného súdu Michalovce.

18. Na základe vyššie uvedeného sudca prvej inštancie sumarizuje, že v predmetnej veci dospel k rovnakému záveru ako vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení, a teda že exekúcia je vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený a ani inak zmenený. Exekučný súd tak nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu právoplatným a vykonateľným

exekučným titulom, ktoré mu nebolo splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

19. Zhrnutím vyššie uvedeného exekučný súd musí skonštatovať, že dôvody povinného uvedené v sťažnosti sú irelevantné a keďže súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 69Ek/2094/2023 zo dňa 05.03.2024 zamietol.

20. Keďže povinný inicioval návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, súd rozhodoval v súlade s § 199d a nasl. Exekučného poriadku aj o náhrade trov sťažnostného konania s tým súvisiacich.

21. Pretože sudca prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov konania o sťažnosti by súd priznal oprávnenému ako úspešnej strane. Oprávnený si však náhradu trov, ktoré by mu vznikli v súvislosti so sťažnosťou povinného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, riadne a včas neuplatnil. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je súd toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku oprávneného, ktorý nebol zo strany samotného oprávneného v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže oprávnený nenavrhol v rámci konania o sťažnosti povinného proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, aby súd rozhodoval (v zmysle §199d ods. 1 Exekučného poriadku v rámci dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie) o ďalších trovách exekúcie, súd oprávnenému trovy konania súvisiace so sťažnosťou povinného proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka nepriznal, tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (